

Одлука којом се проглашава Закон о имунитету Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравиоо намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Позивајући се даље на став 12.1 Декларације Савјета за имплементацију мира са сједнице одржане у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године, којим се јасно ставља до знања да горе поменути Савјет сматра да је успостава владавине права у коју сви грађани имају повјерење предуслов за трајни мир и самоодрживу економију која ће бити способна да привуче и

задржи међународне и домаће инвеститоре;

Имајући у виду да одговорност према јавности оних лица који су носиоци изабраних функција и званичника представља један од основних темеља функционалне демократије, али такође констатујући да је у демократији која функционише на исправан начин потребно да та лица уживају имунитет у односу на одговарајуће кривичне и парничне поступке како би прописно обављала своје функције и дужности;

Свјестан потребе да се заштите институције законодавне и извршне власти Републике Српске;

Имајући на уму цјелину горе наведених питања, Високи представник доноси сљедећу одлуку која ступа на снагу одмах:

ОДЛУКА

којом се проглашава Закон о имунитету Републике Српске,

који чини саставни дио ове Одлуке.

Закон који слиједи ступа на снагу у складу са чланом 9. истог, на привременој основи док га законодавни орган Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Сарајево, 6. октобар 2002

Падду Асхдоун

Високи представник

ЗАКОН О ИМУНИТЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

(Циљ закона)

Овај закон се доноси с циљем да се заштити интегритет законодавних и извршних институција Републике Српске путем утврђивања процедуре према којој се посланици и чланови Народне скупштине и Вијећа народа могу позвати на имунитет од кривичне и грађанске одговорности, а предсједник и потпредсједници Републике Српске као и чланови Владе Републике Српске могу се позвати на имунитет од оптужби за одговорност у парничним поступцима.

Члан 2.

(Предмет и примјена закона)

Овим законом се утврђују лица која имају право да се позову на имунитет у одбрани у кривичном и парничном поступку и прописују се посебна правила кривичног и парничног поступка која су обавезујућа за тужилаштва, судове, као и друге учеснике у кривичном и парничном поступку како је то прецизирало овим законом. Међутим, ниједна одредба овог Закона неће ни на који начин бити у супротности са поступцима или надлежношћу Уставног суда Републике Српске како то предвиђа Устав Републике Српске.

Члан 3.

(Лица која имају право на имунитет (искључење одговорности у кривичном и парничном поступку))

Посланици у Народној скупштини и чланови Вијећа народа неће бити кривично или грађански одговорни за било који поступак извршен у оквиру њихових дужности у законодавним органима Републике Српске.

Предсједник и потпредсједници Републике Српске и чланови Владе Републике Српске неће бити грађански одговорни за било који поступак извршен у оквиру њихових дужности у одговарајућим органима власти.

Члан 4.

(Трајање и дефиниција имунитета)

На имунитет који имају, лица из члана 3. овог закона могу се позвати у било које вријеме за поступке извршене у оквиру њихових дужности у наведеним институцијама, али се он не може сматрати општом препреком за кривично гоњење или покретање парничног поступка.

У смислу овог закона, “поступци извршени у оквиру њихових дужности” подразумијевају поступке који проистичу из дужности коју појединац обавља у Народној скупштини или Вијећу народа, на функцији предсједника или потпредсједника или члана Владе Републике Српске према важећим одредбама и дефиницији из Устава Републике Српске.

Члан 5.

(Важећи закони)

Осим ако није другачије предвиђено овим законом, кривични и парнични поступак против лица из члана 3. овог закона, води се према важећем закону о кривичном и закону парничном поступку.

Члан 6.

(Процедура у кривичном поступку)

Уколико у току кривичног поступка лице из става 1. члана 3. овог закона изјави да је поступак који је основа за покретање кривичног поступка извршен у оквиру његових дужности према дефиницији из члана 4. овог закона, то питање ће се расправити и рјешавати одлуком надлежног суда. Ресорно министарство доноси стандардна процедурална правила којима се уређује рјешавање тих питања као и одређује суд надлежан за њихово рјешавање.

Та одлука је коначна и обавезујућа, а против ње се може поднијети жалба Уставном суду Републике Српске.

Члан 7.

(Процедура у парничном поступку)

Уколико у току парничног поступка који се води против лица из члана 3. овог закона, лице изјави да је поступак који је основа за покретање парничног поступка извршен у оквиру његових дужности према дефиницији из члана 4. овог закона, то питање ће се расправити и рјешавати одлуком надлежног суда. Ресорно министарство доноси стандардна процедурална правила којима се уређује рјешавање тих питања као и одређује суд надлежан за њихово рјешавање.

Та одлука је коначна и обавезујућа, а против ње се може поднијети жалба Уставном суду Републике Српске.

Члан 8.

(Стављање ван снаге)

На дан ступања на снагу овог закона, стављају се ван снаге претходне процедуралне забране кривичног гоњења или покретања парничног поступка против лица која су иначе имала право на имунитет. Такво стављање ван снаге не прејудуцира право на одбрану у кривичним и парничним поступцима које је раније прописано законом.

Члан 9.

(Ступање на снагу и објављивање)

Овај закон ступа на снагу одмах и објављује се без одлагања у “Службеном гласнику Републике Српске”.